

[Formanden.]

Hvad agter ministeren at gøre for at hindre, at de lollandske baner indstiller driften?

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

I skrivelse af 29. d. m. meddeler formanden for det af rigsdagen i henhold til grundlovens § 45 nedsatte fællesudvalg til valg af medlemmer til kommissioner og hverv, at fællesudvalget har valgt folketingsmand Bomholt til medlem af Rask-Ørsted fondens bestyrelse for tiden indtil 31. oktober 1955 i stedet for fhv. minister K. K. Steincke.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Undervisningsministeren (Flemming Hvidberg): Herved skal jeg tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring af lov nr. 168 af 31. marts 1949 angående oprettelse af et statsseminarium i København.

Efter bestemmelse i lovens § 6 skal den revideres i rigsdagssamlingen 1952—53.

Ved den nævnte lov blev undervisningsministeren bemyndiget til at oprette et statsseminarium i København, efter at tanken herom var fremsat af det af undervisningsministeriet i 1946 nedsatte udvalg angående afhjælpning af lærermanglen.

Fra begyndelsen af skoleåret 1949—50 oprettedes herefter et statsseminarium på Emdrupborg.

Straks ved seminariets start var der en betydelig tilgang til seminariet, og denne er stadig fortsat.

Der er således nu i de forløbne år fra seminariet dimitteret ialt 140 lærere på studenterlinien, og seminariet rummer i øjeblikket ialt 262 elever, hvoraf 114 på den 4-årige linie og 148 på studenterlinien, hvortil kommer ca. 30 elever i en forberedelsesklasse.

Med hensyn til forholdet til de 3 private seminarier i København, som man ved gennemførelsen af loven af 1949 naturligt måtte ønske opretholdt ved siden af det nye seminarium for at opnå en forøget lærerproduktion og ikke blot en flytning af elevtilgangen

fra et seminarium til et andet, kan jeg oplyse, at der, som det vil fremgå af bilaget til lovforslaget, jævnsides med tilgangen til Emdrupborg har været en fortsat tilgang til de private seminarier, der rækker langt udover disses normale kapacitet.

Da lærermanglen, som det vil være det høje ting bekendt, stadig er og i en årække vil være meget alvorlig, må det ligge undervisningsministeriet på sinde at søge denne mangel afhjulpnet ved enhver hertil egnet foranstaltning.

Seminariet på Emdrupborg har med sit store elevtal og sin hele indsats på virkningsfuld måde bidraget til uddannelsen af flere velkvalificerede lærere; det må derfor anses for påkrævet, at seminariet opretholdes, og jeg foreslår derfor loven af 1949 forlænget indtil videre som et naturligt led i de foranstaltninger, som lærermanglen i så høj grad maner til.

Af andre foranstaltninger, der er truffet til afhjælpning af lærermanglen, skal jeg nævne oprettelsen af så mange klasser på seminarierne som muligt med så mange elever i hver klasse som forsvarligt samt den iøvrigt nu forlængede vikartjeneste, der ydes af seminarieeleverne.

Ministeriet har derhos nu nedsat et særligt udvalg til at følge udviklingen og stille forslag om eventuelle yderligere foranstaltninger.

Såfremt det ad åre skulle blive aktuelt igen at indskrænke lærerproduktionen, må man mene, at en reduktion i første række bør ske ved nedlæggelse af dobbelklasser, nedsættelse af klasseelevtallet el. lign. Jeg må derimod være af den opfattelse, at der altid vil være brug for statsseminariet på Emdrupborg med den særlige karakter, som dette seminarium har allerede på grund af sin beliggenhed, og jeg har derfor foreslået, at revisionsbestemmelsen nu udgår af loven.

Yderligere finder jeg kun anledning til at bemærke, at man ved lovens forlængelse har ønsket at åbne adgang til, når lokaleforholdene måtte tillade det, at oprette en særlig øvelsesskole i forbindelse med seminariet i overensstemmelse med den almindeligt gældende og heldigste ordning for praktikuddannelsen ved seminarierne.

Med disse ord og under henvisning til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, anbefales det til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.